

АТОМНИК України

№32 (819) 11 серпня 2016 року

Заснована 1 грудня 2000 року

ГАЗЕТА ПРОФЕСІЙНОЇ СПІЛКИ

ПРАЦІВНИКІВ АТОМНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ ТА ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ

ПРОФЕСІОНАЛЬНА ДІЯЛЬНІСТЬ СПІЛЧАН

Второе рождение бывшего ГНПП «Цирконий»

Коллектив Днепродзержинского химического завода увеличивает объемы производства, активизирует профсоюзную работу

В июле 2015 года самое молодое подразделение комбината — Днепродзержинский химический завод возобновил работу по производству гафний-никелевой лигатуры. Положительные результаты работы ДХЗ за этот период были отмечены на колдоговорной конференции трудового коллектива Восточного горно-обогатительного комбината. В частности, было произведено 2,8 тонны лигатуры, реализовано продукции на 21 млн. грн. О том, какие преобразования произошли на предприятии и как завод работает сегодня, рассказал Константин ЛИНДТ, заместитель директора ДХЗ по производству.

— Константин Альбертович, в состав комбината Днепродзержинский химзавод вошел в 2014 году, переживая не лучшие времена в своем развитии. Каких положительных результатов удалось достичь за эти неполные два года?

— Прежде чем говорить о ДХЗ, хотел бы несколько слов сказать о циркониевом производстве бывшего Приднепровского химического завода, «прародителя» нашего подразделения. Это был крупнейший комбинат, который включал в себя цеха уранового производства, редкоземельных элементов, ионообменных смол, циркония, два цеха минеральных удобрений, крупнейшую инфраструктуру. Общая численность его работников составляла более 16 тыс. человек. В 90-е годы началось деление завода на целый ряд самостоятельных предприятий, в част-

ности, в 1997 году было организовано государственное научно-производственное предприятие «Цирконий». К сожалению, сам подход к созданию завода был не совсем правильным, когда просто механически к каждому технологическому производству присоединяли инфраструктуру, независимо от востребованности. В итоге к не очень большому, с точки зрения объемов, циркониевому производству «прицепили», если можно так выразиться, инфраструктуру численностью более двух тысяч человек. Рынка сбыта продукции не было. Вся программа развития атомной энергетики после трагедии на Чернобыльской АЭС была свернута, производство циркониевой продукции снижено, начались проблемы. Предприятие с 2002 года вошло в процедуру банкротства. Существенно снизилась и численность работников, в последние годы она составляла порядка 500 человек. Мы пытались осуществлять и производственную деятельность, и реконструкцию предприятия, но долговые обязательства тяготели над заводом. В 2010 году было полностью остановлено технологическое циркониевое производство, а в 2012-м — гафниево. В начале процедуры вхождения в состав ГП «ВостГЭК» задолженность по заработной плате составляла полтора года. Мы потеряли хорошие молодые кадры, однако коллектив делал все, чтобы сохранить основные фонды и базу.

— Какие перемены произошли в жизни предприятия после того, как оно вошло в состав ГП «ВостГЭК»?

— Прежде всего, надо сказать, что в состав комбината вошло не все предприятие «Цирконий», а толь-

ко технологические (циркониевое и гафниево) производства, часть инфраструктуры, необходимой для обеспечения их деятельности (центральная заводская лаборатория, части электроцеха и автохозяйства). (Окончание на 2-й стр.)

Александр Леонидович НОВИКОВ, механик цеха основного производства ДХЗ, профсоюзный лидер подразделения. Работа механика сложная и ответственная, требующая глубоких знаний, нестандартного мышления. Александр отлично со всем справляется. А еще он умелый организатор, может взять на себя ответственность за принятие серьезных решений, что является важным качеством не только для профсоюзного лидера, но и для главы семейства. Недавно у него родилась вторая дочь и теперь будет вдвое больше приятных забот. На снимке: Александр НОВИКОВ с женой

ВСЕСВІТНЄ СПОРТИВНЕ СВЯТО: ВБОЛІВАЙМО ЗА НАШИХ!

Олімпійська надія атомників

Вихованки комплексної дитячо-юнацької спортивної школи (КДЮСШ), якою опікується профспілка Хмельницької АЕС, увійшли до когорти найкращих спортсменів України. Нетішинки Аліна Комащук та Вікторія Ткачук (на знімку) захищатимуть честь держави на Олімпіаді в Ріо.

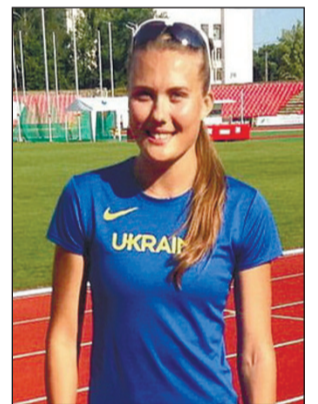
Аліна Комащук виступатиме у складі української збірної з фехтування на шаблях. Варто зауважити, що спортсменки із міста-супутника Хмельницької АЕС Галина Пундик та Ольга Жовнір у складі фехтувальної збірної принесли до скарбнички української команди перше золото на Олімпійських іграх 2008 року в Пекіні.

За словами тренера нетішинської шаблістки Віталія Цісарука, українська команда фехтувальниць нині має всі шанси повторити успіх Олімпіади 2008 року та підтвердити статус найсильніших.

Легкоатлетка Вікторія Ткачук, вихованка тренера Нетішинської КДЮСШ Олександра Краснова, долатиме дистанцію з бігу 400 м з бар'єрами. Нагадаємо, що спортсменка має другий результат серед українок та прогресує від старту до старту.

Командні змагання з фехтування на шаблях, де боротиметься Аліна Комащук, стартували на Олімпійських іграх в Бразилії 13 серпня. Олімпійський забіг на дистанції 400 м з бар'єрами Вікторія Ткачук розпочне 16 серпня.

Вболіваймо за наших!

Харлан принесла Україні першу бронзу

У півфіналі українська фехтувальниця поступилася росіяні Яні Єгорян, тому зійшлася у двобій за бронзу з представницею Франції Манон Брюне. У непростою поєдинку Ольга зуміла дотиснути опонентку — 15:10. Таким чином, Харлан повторила своє досягнення на Олімпіаді-2012 в Лондоні.

Найважчим був бій з Аліною Комащук, у психологічному стані, — зізналася Ольга Харлан. — Коли я перемогла її, то трималася, щоб не заплакати. Скільки часу провели разом, тренувалися, а тут довелося зустрітись у двобій на Олімпіаді. Після бою вона побажала мені удачі, а я сказала, що люблю її.

ГЕРОЇ НЕ ВМИРАЮТЬ!

Вараш попрощався з Максимом ТУРИКОМ

У Вараші сонячно. Дощ був учора. А сьогодні небо наче всміхається. Місто гріється у теплих променях, і лише час від часу холодні вітряники прошмигують поміж будинками, вриваються у цей теплий спокій. Як і війна... Ще вчора вона була далеко, десь там, за лінією фронту, на «нашій — не своїй» землі, а сьогодні знову тут, поруч, немов сестра, яка довго не була вдома, і нарешті повернулася. І знов не сама...

Вараш зустрів свого сина і брата Максима Турика недільного ранку, сонячного і вітряного, стоячи на колінах. І від того на душі також було вітряно. Йому було 34. Чоловічий вік. Коли вже свідомо можеш зробити вибір і бути за нього відповідальним. Максим зробив. Минулого року пішов захищати Батьківщину, не ухилившись від військового і громадянського обов'язку. Був призваний до лав ЗСУ під час четвертої хвилі мобілізації 14 березня 2015-го. Служив механіком-водієм у 17-й танковій бригаді. Як кажуть командири і побратими, чесно виконував солдатський обов'язок у зоні АТО.

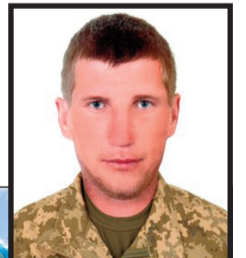
У лютому цього року підписав піврічний контракт.

Але не дослужив. У суботу, 2 липня, під час виконання службових обов'язків у районі Покровського Донецької області, де розташована військова частина, отримав черепно-мозкову травму. Одразу ж був доставлений до міської лікарні Бахмута, де надали першу медичну допомогу. У Харківському військовому шпиталі переніс складну операцію, але серце не витримало: 7 липня, на свято Івана Купала, Максим помер. У нього лишилися хвора мама і дві сестри.

Відспівали загиблого воїна у Свято-Покровському храмі і поховали з усіма військовими почестями на цвинтарі у Старій Рафалівці.

Вічна тобі пам'ять, Максиме, вічний спокій і вічна слава!

Іванна КОВБ

ЗАХИСТИМО ТИХ, ХТО ЗАХИЩАЄ НАС!

Виконують лише екстрений ремонт

Автогосподарство ЮУАЕС продовжує допомагати військовим у ремонті техніки

Наприкінці липня працівники автотранспортного господарства (АТГ) ВП ЮУАЕС передали представникам морської авіаційної бригади відновлену техніку. До місця дислокації у м. Миколаїв вирушив автобус КаВЗ.

— Автобус для ремонту на базу АТГ Южно-Української АЕС надійшов місяць тому, — повідомляє директор автотранспортного господарства Петро Форостяний. — Аби відновити його працездатність, довелося виконати повний капітальний ремонт двигуна, ходової частини, гальмівної системи та системи охолодження. Ремонтували за рахунок фонду «Миротворець» і витратили на це понад 20 тисяч гривень.

АТГ ВП ЮУАЕС з початку бойових дій на сході країни займається збором коштів на ремонт військової техніки. Над її відновленням добровольці Южно-Українського енергокомплексу працюють у вихідні дні та в неробочий час.

За словами П. Форостяного, сьогодні автотранспортники АЕС працюють над поверненням до транспортних лав 6 одиниць техніки. На капітальний ремонт прийнято БТР-70 і УАЗ-469 (відновлений уже на 98%) для 79-ї окремої аеромобільної бригади м. Миколаїв, а також автомобіль КраЗ-250 і автобус ЛАЗ-695, безкоштовно переданих для військових колективом давнього партнера ВП ЮУАЕС — ПАТ «Юженергодбуд». Паралельно з цим добігає кінець ремонт двох УАЗ-462 (безкоштовно наданих приватною особою) та УАЗ-469, придбаних за кошти благодійного фонду. Техніка надійшла на відновлення в дуже поганому стані. У який підрозділ її буде направлено, рішення поки що немає. Та для ремонтників це не має значення. Головне — привести машини до такого

стану, щоб вони служили довго та безвідмовно.

«Я вдячний усім, хто продовжує надавати матеріальну та фізичну допомогу в ремонті машин для наших військових. У кожної людини в душі є потреба робити добро, тому ми закликаємо не забувати про те, що бойові дії тривають і безздатна техніка все ще вкрай необхідна, — звертається до всіх небайдужих директор АТГ. — На адресу колективу авторемонтників сьогодні продовжують надходити прохання щодо відновлення автотехніки, проте ми вимушені відмовляти, оскільки у фонді «Миротворець» не вистачає коштів. Виконуємо лише екстрений ремонт, а у плановому — поки відмовляємо».

Петро Форостяний повідомив також, що волонтери «Миротворця» шукають автобуси ПАЗ або КаВЗ, які мають намір купити для дітей однієї із сільських шкіл Доманівського району. На початку війни адміністрація навчального закладу передала шкільний автобус до зони АТО і сьогодні учні ходять до школи пішки, долаючи щодня до 6 км шляху. Директор АТГ висловив надію, що знайдуться небайдужі люди, які підкажуть, де придбати, або допоможуть знайти транспорт для везення дітей ще до 1 вересня. А відремонтувати його умільці автогосподарства зможуть і самі.

На базі АТГ упродовж 2014–2016 років було відновлено понад 30 одиниць автомобільної та військової техніки, а також понад 140 двигунів, вузлів і агрегатів для підрозділів Національної гвардії та Збройних Сил України.

ПРОФЕСІОНАЛЬНА ДІЯЛЬНІСТЬ СПІЛЧАН

Второе рождение бывшего ГНПП «Цирконий»

Коллектив Днепродзержинского химического завода увеличивает объемы производства, активизирует профсоюзную работу

(Окончание. Начало на 1-й стр.)

Де-юре датой образования ДХЗ считается 17 июля 2014 года, а де-факто — это начало 2015 года, когда на баланс комбината были переданы основные фонды, переведен практически весь персонал. С этого момента и начался тот огромный объем работы, который позволил говорить о некоторых положительных и достаточно серьезных результатах.

Прежде всего, это погашение задолженности по зарплате за счет финансовой помощи комбината. Разработка и согласование всего пакета разрешительных документов, позволяющих осуществлять хозяйственную деятельность предприятия во всех направлениях, разработка внутренней документации, обучение персонала в той системе, которая существует на комбинате, организация системы материально-технического снабжения. Некоторые материалы, задействованные в нашем производстве, достаточно необычны для комбината. Например, безводный фтористый водород кораблем доставляется из Китая. Это совершенно иная логистика, чем при приобретении традиционных химреагентов. Были также разработаны технические мероприятия по подготовке оборудования к началу работ, проведена аттестация рабочих мест. Завершение этого комплекса работ позволило в июне 2015 года начать пусконаладочные работы, а в июле — выпуск продукции.

— **Сегодня многие предприятия сталкиваются с проблемой реализации продукции. Есть ли спрос на гафний-никелевую лигатуру?**

— Мы продолжаем работать с немецкой компанией «Buss & Buss Spezialmetalle GmbH», которая много лет находится на международном рынке. В августе мы вышли на плановые показатели производства продукции — 800 кг лигатуры в месяц. Было непростое, западные партнеры не делают никаких скидок, они привыкли работать с продукцией высокого качества. Весь произведенный материал проходил выходной контроль на предприятии и входной контроль у заказчика в Германии. Понимая, что у завода есть технологическая возможность увеличить производительность гаф-

ний-никелевой лигатуры до одной тонны в месяц, продолжаем решать ряд организационных вопросов, чтобы увеличивать объемы производства.

— **Они будут востребованы?**
— Конечно, более того, условия поставок достаточно привлекательны: 100% предоплата продукции. Наши партнеры готовы забирать столько продукции, сколько мы сможем сделать.

— **А как обстоят дела с циркониевым производством?**

— Сегодня есть определенные проблемы с реализацией циркониевой продукции, а главное, нужны достаточно серьезные затраты по возобновлению хозяйственной деятельности данного производства, а сейчас не самое лучшее время, чтобы вливать туда средства комбината. Речь идет о крупных суммах, это направление должно финансироваться государством.

В атомной энергетике цирконий используется в качестве конструкционного материала при изготовлении топлива — это циркониевые трубки, дистанционирующие решетки и ряд других комплектующих. Украина занимает шестое место в мире по наличию залежей этого природного минерала. Однако лишь 4–5 стран в мире имеют полный цикл производства топлива для атомной энергетике — от вскрытия циркониевой руды до производства изделий. И эти компании очень осторожно относятся к поставкам сырья, поскольку речь идет о колоссальной ответственности. На первом этапе предполагалось, что Украина будет производить топливо в кооперации с Российской Федерацией. Сегодня ввиду политических событий сложно предположить, как дальше будет развиваться данная тема.

В качестве первого компонента, который может быть востребован другими компаниями, является циркониевая губка — металлический цирконий, являющийся исходным материалом для изготовления циркониевого сплава. С ним Украина может выйти на мировой рынок. Производство циркониевой губки относится к долгосрочным программам, которые позволят усилить энергетическую независимость Украины.

— **Значит, коллектив готов возрождать циркониевое направ-**

ление деятельности, главное условие — наличие финансов?

— Основная база циркониевого производства сохранена, в самом ограниченном количестве остался персонал, содержащий ее. Функционируют некоторые элементы основных фондов производства — участок приема сырья, реагентов, нейтрализация растворов, травление готовой продукции. Естественно, нужны определенные средства на развитие, но это уже в рамках государственной программы. Пока мы решаем задачи, стоящие перед нами по гафниевому производству, — выйти стабильно на предельную производительность, обусловленную технической мощностью — 1000 кг в месяц. Необходимо снизить энергозатраты, проводить аккредитацию измерительной лаборатории.

Хочу отметить, что наряду с выполнением большого объема технических работ в течение минувшего года активно работала первичная профсоюзная организация ДХЗ. Был создан заводской комитет профсоюза, сформированы профсоюзные группы. На данный момент количество членов Атомпрофсоюза на ДХЗ превышает 170 человек. Не остался наш коллектив в стороне от культурно-массовой и спортивной жизни комбината. Были организованы поездки выходного дня с выездом на природу, проведены конкурсы детского рисунка и «Лучший по профессии». Дети работников завода, которые пошли в первый класс, получили поздравления от профсоюзного комитета. Очень активно коллектив принимал участие в спортивных мероприятиях. В ежегодной спартакиаде подразделений ГП «ВостОК» наши спортсмены занимали призовые места по волейболу, по домино, в общем зачете соревнований по городу. Активно проводились внутриводские спортивные мероприятия. Профсоюз организовал возможность проведения раз в неделю активного отдыха для сотрудников и членов их семей в спортзале.

Беседовала

Татьяна КОРСУНОВСКАЯ

На снимках на 1-й стр.: Константин ЛИНДТ, заместитель директора ДХЗ по производству.

Днепродзержинская промышленная площадка.

Фото из архива

АТОМНІ НОВИНИ

ЗЕМЛЕТРУС НЕ ВПЛИНУВ НА РОБОТУ УКРАЇНСЬКИХ АЕС

За повідомленням Головного центру спеціального контролю Державного космічного агентства України, 7 серпня близько 11.15 на півдні Донецької області стався землетрус магнітудою $\approx 4,9$ бала. Епіцентр землетрусу знаходився в районі м. Маріуполь, глибина епіцентру — 10 км.

Землетрус не вплинув на роботу енергоблоків ні Запорізької, ні Южно-Української АЕС. Порушень експлуатаційних меж на енергоблоках станцій немає. Радіаційний фон на майданчику Запорізької АЕС не змінився та відповідає значенням природного фону. Системи фізичного захисту працюють у штатному режимі.

ЦХОЯТ — В ЧЕРНОБІЛЬСКУЮ ЗОНУ

В атомній енергетиці України сложилась катастрофічна ситуація з отработавшим ядерним топливом. Об этом заявил министр энергетики Игорь Насалик, отчитываясь о 100 днях работы ведомства под его руководством.

Невозможность оплатить РФ в связи с блокировкой счетов отправки ядерного топлива, мы в апреле, в начале мая зашли в красную зону по количеству отработавшего ядерного топлива на атомных электростанциях. Понятно, что не может атомная промышленность, которая составляет 52% генерации Украины, зависеть от одной страны», — заявил Насалик.

По его словам, для решения этой проблемы был подписан договор и кредитное соглашение на 260 млн. долларов на строительство сухого хранилища отработавшего ядерного топлива, которое будет строиться на территории Украины в Чернобыльской зоне.

Строительство в Украине централизованного хранилища для отработавшего ядерного топлива (ЦХОЯТ) будет стоить около 350 миллионов долларов, и сможет окупить себя за несколько лет, рассказал председатель Госатомрегулирующего Украины Сергей Божко.

Он напомнил, что с 2003 года в Украине успешно эксплуатируется хранилище для отработавшего ядерного топлива при Запорізькій АЕС, проблем с експлуатацією хранилища не виникало. Отработавшее ядерное топливо с других атомных станций (Хмельницької, Рівненської, Южно-Ук-

раїнської) вивозиться на хранение и переработку в Российскую Федерацию.

Глава Минэнерго Игорь Насалик сообщил, что Киев привлек в США кредит на 260 миллионов долларов для финансирования строительства хранилища отработавшего ядерного топлива (ОЯТ) в зоне отчуждения Чернобыльской АЭС.

Сейчас там есть хранилище отработавшего ядерного топлива мокрого типа, которое не способно принимать отходы с атомных станций на долговременное хранение. Киев вывозит ОЯТ на переработку и хранение в Россию, платя за это 150–200 миллионов долларов ежегодно. В связи с этим возник план постройки нового централизованного хранилища, где можно будет хранить отработавшее ядерное топливо со всех работающих в Украине АЭС.

О ДОСТРОЙКЕ БЛОКОВ НА ХАЭС

Министерство энергетики и угольной промышленности 10 октября представит инвесторам программу завершения строительства третьей и четвертого энергоблоков Хмельницкой АЭС. Об этом сказал во время пресс-конференции глава Минэнергоугля Игорь Насалик. На сегодняшний день заинтересовались канадцы, американцы и европейские инвесторы.

Также министр отметил, что третий энергоблок построен на 75%.

Победителем международного конкурса по выбору типа реакторной установки для строительства 3-го и 4-го энергоблоков Хмельницкой АЭС в октябре 2008 года стала российская компания «Атомстройэкспорт».

В 2015 году Верховная Рада денонсировала соглашение о достройке Хмельницкой АЭС с Российской Федерацией.

В январе текущего года Минэнергоугля обратилось к госкомпаниям «Энергоатом» и «Укрэнерго» с просьбой изучить целесообразность строительства двух новых блоков на Хмельницкой АЭС. Тогда в ведомстве видели риски возможного использования существующих строительных конструкций на АЭС и требовали проведения дополнительной независимой экспертизы их прочности и соответствия требованиям безопасности эксплуатации ядерных установок.

КАДРИ ДЛЯ АЕС

Випускники профільних вишів поповнюють ряди працівників ЗАЕС

З кінця червня Запорізька АЕС традиційно приймає поповнення кадрів. Випускники профільних вузів поступово проходять співбесіду в управлінні кадрів (УК) і оформляють заяви на працевлаштування.

Цього року планується прийняти на роботу майже 40 молодих фахівців — випускників Київського політехнічного інституту, Одеського політехнічного університету та Запорізького національного технічного університету. Вони поповнять колективи експлуатаційного підрозділу, електроцеку, енергоремонтного підрозділу, хімцеку та інших служб.

«Це ті хлопці, з якими ми давно знайомі, колективи цехів їх чекають як своїх, — каже заступник начальника УК Павло Мішин. — На переддипломній практиці ми вже приймали рішення, куди вони будуть працевлаштовуватися залежно від їх переваг і наших потреб. Тому на останній співбесіді лише роб-

ляться останні штрихи в розрізі наявного переліку відкритих вакансій. Відповідно йде оформлення туди, де максимальна потреба в молодому фахівцеві».

Цього року станція очікує молодих фахівців із числа тих, з якими були укладені договори. Також планується укласти трудові договори і з тими випускниками профільних спеціальностей, які не навчалися за квотою ЗАЕС, але зацікавлені в роботі на атомній станції і на останніх курсах зверталися з проханням про працевлаштування. «Ми з ними проводили співбесіду, вони успішно виконували навчальну програму, тому за них можемо поручитися», — зазначає Павло Мішин.

У процесі оформлення на роботу порівняно з попередніми роками нічого не змінилось. Трудовий шлях на ЗАЕС у молодих фахівців зазвичай починається з основ.

ЛІТНЯ ЯДЕРНА ШКОЛА

Вчилися, і відпочивали

Молодий фахівець електроцеку Запорізької АЕС Сергій Панчик взяв участь у роботі V літньої ядерної школи «Молодь і майбутнє атомної енергетики», яка проходила на майданчику Южно-Української АЕС і організована НАЕК «Енергоатом».

Цього року Компанія вперше запросила молодих працівників — переможців наукових проєктів. Протягом 12 днів представники провідних вишів України та навчальних закладів Чехії, студенти та викладачі, брали участь у круглих столах, обговорювали наукові проєкти і розробки, вчилися, знайомилися і відпочивали. Програма перебування була

насиченою і корисною для кожного з учасників.

Сергій Панчик, переможець конкурсу наукових доповідей, представив свою розробку — пристрій для вимірювання теплового імпульсу струму. «Цей пристрій ми використовуємо в роботі і нам він дуже допомагає, — розповів Сергій. — Було приємно поділитися своїми розробками».

Літня ядерна школа була організована 5 років тому з ініціатииви президента компанії НАЕК «Енергоатом» Юрія Недашковського. Її мета — зміцнити партнерські взаємини між НАЕК і профільними українськими вишами для підготовки кваліфікованих кадрів для атомної енергетики України.

ЗАХОПЛЕННЯ СПІЛЧАН

ОБ'ЄДНАНІ... ВУДКОЮ

10 років «Клубу рибалок-аматорів ВП ХАЕС»

СВІТЛИНИ РОЗКАЖУТЬ...

За десятиріччя існування «Клубу рибалок-аматорів ВП ХАЕС» відбулася низка цікавих заходів зі спортивної риболовлі різними видами вудок — поплавковими, спінінгами, фідерними, карповими, зимовими. Тому й виникла ідея розповісти про це на основі експонатів та фотодокументів у стінах Нетішинського міського краєзнавчого музею. Нещодавно відбулася презентація цієї виставки. У ній взяли участь представники «Клубу рибалок-аматорів ВП ХАЕС».

Директор цього закладу Оксана Кононок зробила короткий екскурс в історію зародження рибальства як промислу. За її словами, цивілізація риболовлі, як засіб виживання окремих груп людства, перевела у ранг захоплення. Воно стало масовим, про це свідчить виставка на прикладі діяльності нетішинських рибалок.

Під час презентації виставки голова «Клубу рибалок-аматорів ВП ХАЕС» Сергій Онищук розповів про історію розвитку рибальського аматорства на теренах Нетішина. Він зазначив, що членами офіційного об'єднання рибалок є понад півтисячі осіб. Найактивніші

доводилося обладнати виготовляти самостійно. На виставці представлено кустарний спінінг, який у юності виготовив працівник електроцеху Юрій Савченко. У нього збереглась і вудочка із бамбуку. Років тридцять-сорок тому наявність такого засобу риболовлі викликала заздрощі не в одного рибалки, що користувався класичними вудочками із ліщини.

На світлинах виставки засвідчено багато цікавих моментів із життя членів «Клубу рибалок-аматорів ВП ХАЕС». Ось чергове нагородження найвправніших рибалок — це Юрій Савченко, Кадим Каржау, Олег Гей, Федір Булько, Володимир Завадський, Сергій Льющенко, Василь Лановенко, Олександр Стефанович, Микола Конченко, Олександр Гапончак, Олександр Єсін, Іван Горлачук, Олександр Нікіфоров, Сергій Третяк, Олег Ричун, Володимир Ефремов, Микола Тихолаз та інші.

Жодна акція рибалок-аматорів не може повноцінно пройти без участі суддівської колегії, в обов'язки якої входить контроль за дотриманням правил спортивної риболовлі та підбиття її підсумків.

Велика заслуга в організації змагань Степана Пенчука, Петра Карпова, Анатолія Белокобильського, Павла Наумука, Олександра Косіка, Петра Ваніка, Сергія Льющенкова, Миколи Новікова, Олександра Якименка, Петра Кравця, Віктора Жебеля. Вони присутні на багатьох світлинах, що засвідчують різні моменти діяльності членів «Клубу рибалок-аматорів ВП ХАЕС».

У ході презентації виставки взяв участь голова профкому Хмельницької АЕС Михайло Гук. Він розповів про допомогу профспілок в організації змагань із різних видів риболовлі. За його словами, профком та адміністрація і надалі підтримуватимуть діяльність

«Клубу рибалок-аматорів ВП ХАЕС», основна місія якого — пропаганда змістовного відпочинку працівників електростанції, виховання дбайливого ставлення до довкілля.

УКЛЯ-ВИРУЧАЛОЧКА
Відбулися традиційні змагання зі спортивної риболовлі на поплавковій вудку серед членів «Клубу рибалок-аматорів ВП ХАЕС», в яких взяли участь майже три десятки учасників.

Після інструктажу про правила поводження на водоймі та жеребкування їх учасники зайняли визначені сектори. Перші хвилини змагань показали, що деякі рибалки налаштувалися на ловлю уклей. Саме серед прихильників такої риби розгорнулася основна боротьба. За результатами змагань перше місце виборів представник електроцеху Юрій Савченко із результатом 2 кілограми 492 грами. Лише на 7 грам йому поступився

працівник навчально-тренувального центру Віктор Звонцев. Під час підбиття підсумків з'ясувалося, що він також реальний претендент на відзначення у номінації «Найбільша кількість вийманої риби» — 106 штук. Третє місце заслужено дісталось Олегу Гейу. Його улов — 2 кілограми 342 грами.

Пристойні результати у Федора Булька та Кадима Каржау, улови яких перевершили позначку у 2 кілограми.

Усі переможці відзначені призами.

До церемонії нагородження долучався постійний спонсор спортивної риболовлі, підприємець Ігор Борійчук. Він вручив учасникам змагань рибальські подарунки.

Підбиття підсумків спортивної риболовлі відбулося під час дегустації рибної юшки, яку приготували вправні кухарі цеху господарського забезпечення Хмельницької АЕС.

Олександр ШУСТЕРУК

80% рацпропозицій реалізуються

На Запорізькій АЕС чимало чудових фахівців, пропозиції, розробки яких не один раз допомагали у вирішенні тих чи інших виробничих завдань, тому на підприємстві було створено Раду винахідників і раціоналізаторів.

«Завдяки створенню такої організації вдалося вирішити низку питань, пов'язаних не тільки з системою роботи, а й заохочення раціоналізаторів з урахуванням вимог вітчизняного законодавства. А тепер усі напрацювання наші фахівці хочуть запропонувати колегам. У перспективі це дозволить вести координацію раціоналізаторської роботи між усіма станціями на рівні «Енергоатома».

Весь останній рік Рада була сконцентрована на тому, щоб максимально систематизувати свою роботу у спростити механізм впровадження рацпропозицій з урахуванням сучасних вимог.

«Наскільки мені відомо, аналогічних Рад — у форматі, подібному нашому, — на інших станціях не існує. Звичайно, раціоналізаторів заохочують на всіх АЕС. Але тільки у нас, на Запорізькій, ведеться системна робота на рівні підприємства. Спочатку необхідно винести це питання на конференцію трудового колективу НАЕК, і там вже вирішити, потрібно їм це чи ні. У нас на станції і у профспілковому комітеті ініціатива створення Ради раціоналізаторів і винахідників на рівні НАЕК знаходить підтримку.

Десь 80% рацпропозицій, розроблених нашими умільцями і світлими головами, в подальшому успішно застосовуються в роботі. Це дуже хороший показник, який можна і потрібно покращувати», — зазначив голова Ради, інженер лабораторії служби вентиляції ЕРП Микола Майстренко.

Дорожитьь каждым мгновением жизни...

На Запорожской АЭС работает много увлеченных, творческих людей, которые, не жалея времени и сил, совершенствуют себя, испытывают свои возможности. Сергей Пастухов — из тех, кто хочет жить интересно, так, чтобы каждый день был насыщенным и неповторимым. В ЦТАИ его знают как человека, который в ноябре 2009 года развернул флаг цеха на одной из вершин Эльбруса. Это было его первое одиночное восхождение...

Он — коренной энергодарец, здесь родился и вырос. С детских лет увлекается туризмом. По сути, это стало частью его жизни. После школы поступил в Харьковский институт радиоэлектроники, и увлечению своему не изменил. Продолжал ходить в походы уже студенческой компанией, в основном — в Крым. Но хотелось большего. И настал момент, когда в его жизнь пришли горы. Вернее, сразу появилась мечта — подняться на вершину.

Захотелось заняться чем-то более серьезным, экстремальным, чем просто ходить в походы. И когда в 2004 году устроился на ЗАЭС, стал копить деньги на свое первое восхождение. Снаряжение требовалось дорогостоящее. При этом усиленно тренировался, чтобы быть в хорошей физической форме. А реализовал свою мечту в августе 2008-го, на Кавказе. Через интернет записался на сборы спортивного альпинистского клуба «Грета». И рискнул.

— Это для меня было абсолютно новое, — расска-

зывает он. — Сборы длились две недели. В одном из самых сложных районов Кавказа — в высокогорном альплагере Безенги, это приграничная зона Кабардино-Балкарии и Грузии. Там практически нет растительности, только лед и камни. Перед восхождением мы, новички, прошли подготовку — на малых высотах учились страховать, спускаться пострадавших, оказывать первую помощь плюс перекладина, канат, лазание по простому рельефу. Первые впечатления: все было как во сне, и спали очень мало.

Потом было четыре восхождения. Разными маршрутами — на три вершины, высотой более 4000 м. Для начала это было серьезно, район считается опасным: горы — старые, много камнепадов, постоянные сходы лавин. Особенности восхождения в таких местах — выходить рано, пока вершины держат на себе снег и лед. Приходилось вставать час-два ночи, поднимались же при хороших условиях к обеду, и тут же быстро спускались. Четвертое восхо-

ждение длилось почти сутки. Шли практически без остановок. Не было времени ни попить, ни перекусить. На всех — маленький пакет леденцов и пара яблок. Есть там некогда, поясняет Сергей, да и не думает никто о еде.

Первой его вершиной стала гора Гидан. Он рассказывает об этом так, словно вчера вернулся оттуда:

— Бурные эмоции на вершине, наверное, только в фильмах показывают. На самом деле это происходит очень быстро. Радость присутствует — да, ты достиг! Но не покидает чувство тревоги, потому что еще нужно спускаться, ведь 80 процен-

тов несчастных случаев случается именно на спусках. Чувства, особенно в первый раз — не передать! Сейчас очень часто это все снится. Сразу же не очень-то и оцениваешь, где ты, куда поднялся и что там делаешь. А когда спустился, кроме усталости — чувство победы над собой. Не над горой, гору ты не побеждаешь — она либо пускает, либо нет.

Первый опыт стал для Сергея определяющим. Он понял — это его. «Кровь», — вспоминает, — пропиталась адреналином. Я только и ждал следующего отпуска, чтобы опять пойти с этими ребятами...» Во второй раз поехал со своим лучшим

другом Юрием Ерлыковым из СИТа. Тоже на Кавказ, но в другой альплагерь — Уллу-тау, в очень красивом районе, с грибными лесами и чудесными реками. Там было четыре восхождения.

В ноябре того же года друзьям предложили восхождение на Эльбрус. И так сложилось, что на вершину Сергей поднимался один, без товарищей. Маршрут был сложный, по лавовому потоку кратера (Эльбрус — потухший вулкан).

«Когда вспоминаю, как поднимался, до сих пор холодным потом покрываюсь. Жутковато было. Не страшно было. Просто лезешь. Ледоруб, кошки, на голом рельефе — лед, камни. Надеешься только на себя. Неверный шаг — вряд ли и нашли бы... Восхождение я начал в час ночи. А спустился в штурмовой лагерь в три дня. 14 часов непрерывной работы. Без остановок. Поднялся — и быстро спустился. Спускаться было тяжелее. Лед растаял. Рации с собой не было».

Однако своим самым большим достижением Сергей считает не Эльбрус, а предыдущие восхождения, которые, по его мнению, были интереснее и сложнее технически. Вершина — пик Шогенцукова. Там при восхождении он был лидером маршрута, а его лучший друг Юрий Ерлыков — замыкаю-

щим. Спуск тоже был непростой — по крутой, лавиноопасной снежной шапке. Сергей спускался последним. Когда спускался, охватило такое чувство, словно оказался на грани жизни и смерти, при этом в таком красивом месте.

Последний поход в горы у Сергея был в 2009-м. Пока все приостановилось. Семья, дети Рома и Паша — свой экстрим... К слову, жена Любовь тоже работает в ЦТАИ. Но очень хочет когда-нибудь поехать на Алтай, на гору Белуха. Говорит, там сказочное место — тянет магически... Сейчас очень этого не хватает, потому что всю жизнь — в походах, путешествиях, поездках. Каждый год, раза четыре выезжал. Хоть куда-нибудь. Мечтает отправиться в горы с сыновьями, когда те вырастут.

Флаг ЦТАИ Сергей взял с собой по личной инициативе. Просто хотелось показать цеху, популяризировать альпинизм, активный образ жизни. Надеется, что получится увлечь кого-то. А чтобы заниматься этим, надо быть, во-первых, физически подготовленным. Во-вторых, обладать устойчивой психикой и высокими моральными качествами. И, конечно же, силой воли, жадной покорить, добиться чего-то.

Ирина РОМАНОВА

ВСЕСВІТНЄ СПОРТИВНЕ СВЯТО

Раиса Топоркова и Алина Кумейко едут на Паралимпиаду в Бразилию

Паралимпийские игры в Рио-де-Жанейро пройдут 7–18 сентября. До этого грандиозного праздника спорта осталось совсем немного. Вскоре, точнее 29 августа, паралимпийская сборная Украины отправится на главный турнир, где будет разыграно 528 комплектов наград в 22 видах спорта.

В числе счастливиц, которые смогут показать себя на главных стартах планеты, две спортсменки из Энергодара — Раиса Топоркова и Алина Кумейко.

Для Раисы — это третья паралимпиада, для Алины — первая. Обе прошли длинный путь спортивных достижений и завоевали право защищать честь страны на соревнованиях самого высокого уровня.

Сейчас девушки вместе со своим тренером Сергеем Кумейко находятся в сборах в Днепре в составе украинской сборной. Сезон подготовки начался в ноябре 2015 года и продолжается до сих пор. Учебно-тренировочные сборы проходят на олимпийской базе: 24 дня уси-

ленных тренировок — затем неделя дома. И опять напряженная работа на олимпийской базе.

«Мы постоянно общаемся с Сергеем Михайловичем в телефонном режиме. Он отмечает, что Раиса и Алина в отличной физической форме, настроены на победу, — говорит директор спортивно-оздоровительного комплекса Запорожской АЭС Виктор Диброва. — И мы вправе надеяться на успешное выступление наших спортсменок, так как они проделали огромнейшую работу».

Когда смотришь на выступления спортсменов с ограниченными физическими возможностями, то поражаешься их мужеству. Не раз я писала о Раисе Топорковой, жизненное кредо которой: не сдаваться — побеждать! Побеждать прежде всего себя, какие-то свои качества, обстоятельства. Никогда не унывать. Только вперед!

Участие в первой Паралимпиаде в Пекине принесло Раисе четвертое место. В

мировом рейтинге за 2010 год она заняла пятую ступень. По итогам Паралимпиады — 2012 в Лондоне вошла в шестерку сильнейших спортсменов мира по пауэрлифтингу.

И вот Раиса едет на третью Паралимпиаду. Понятно, что получить лицензию на игры, где будут состязаться сильнейшие спортсмены со всей планеты, непросто! У Раи есть спортивный талант, дерзость и мужество. Главное, чтобы удача сопутствовала ей.

Сбылась мечта и юной спортсменки Алины Кумейко. «Она получила приглашение на игры по рейтингу сильнейших спортсменов мира. И в этом списке идет под №7. Алина только перешла из юниоров в категорию взрослых. Надеемся, что она покажет свой лучший результат», — говорит Виктор Диброва.

Выступление спортсмена зависит не только от уровня его подготовки, но и от психологического настроя. Много факторов влияет на результат. И один из немаловажных — будет ли рядом личный

тренер. На данный момент, по словам Виктора Дибровы, вопрос, поедет ли Сергей Кумейко на Паралимпиаду, — остается открытым.

Оксана ЗАГУСТА

ЛІТНІ РОЗВАГИ ДІТЕЙ

У незвичну мандрівку Україною

Не всім пощастило вийхати цього літа за місто. Про відпочинок тих дітлахів, хто залишився вдома, потурбувалися винахідливі працівники Палацу культури РАЕС.

Щовівторка та щочетверга діти з радістю поспішають на розважально-ігрові програми, де можна дізнатися багато цікавого, невідомого, розважитися та знайти нових друзів.

«Літні розваги» — це цикл програм, розроблених в ігровій формі, які дозволяють відкрити діткам багато невідомого досі про Україну, її тра-

диції, легенди, устрій та допомагають сформувати у дитячій свідомості почуття патріотизму. Але щоб не обтяжувати маленькі голівки інформацією, веселі аніматори заважають дітей цікавими конкурсами, у яких треба проявити винахідливість та спритність.

Окрім того, на майстер-класах з хореографії, образотворчого, декоративно-при-

кладного мистецтва, лялькового театру, ліплення з пластиліну дітвора реалізує свої творчі здібності.

За словами Вікторії Стояновської, учениці школи №5, тут можна не лише чудово розважитися, а й потоваришувати з однолітками. Дівчинка із задоволенням відвідує програми з циклу «Літні розваги» та каже, що щоразу дізнається багато нового про Україну.

У рамках циклу «Літні розваги» триває серія програм «Моя батьківщина», приурочена до 25-ї річниці Незалежності України. Разом з казковими героями допитливі діти вирушили в незвичну подорож областями нашої країни. Вони ознайомляться з тваринним та рослинним світом регіонів, дізнаються про таємниці виникнення назв обласних центрів та ще багато цікавого і досі невідомого.

Судячи з дитячих емоцій, це чудова нагода відірвати їх від моніторів комп'ютерів, планшетів та головне — це впевненість батьків, що їхні діти перебувають під наглядом досвідчених педагогів.

Тетяна АРСЕНТЬЄВА,
фото НАДІЇ ТИМОФЄЄНКО

В «Улыбке» счастливы и улыбаются!

В конце июля закончилась вторая смена для 160 ребят, отдыхающих в лагере «Улыбка». Еще немного времени — и они будут готовиться к школе. А пока веселятся и делятся впечатлениями от замечательного отдыха, который им подарили организаторы, воспитатели и профком ЗАЭС.

15 дней второй смены пролетели как один миг. В пришкольном лагере «Улыбка» скучать не приходится. Многочисленные конкурсы и веселые игры за 17 лет работы лагеря ни разу не повторились.

Ярко и весело, в том числе благодаря активности и творчеству родителей, уже прошли карнавалы шляпок, бантиков, браслетов (у победительниц их было 96!). В пятницу, 22 июля, на карнавал жителей подводного царства из водной стихии пожаловал сам Нептун. Еще ребята

выбирали мистера и мисс «Улыбку».

За три недели 6 отрядов лагеря побывали на трех городских экскурсиях. Посетили атомную станцию. На автобусах, выделенных ЗАЭС, успели съездить в с. Степное — посмотреть животноводческий комплекс. Дважды побывали в Запорожье с познавательной и насыщенной программой.

Помимо этого, ребята дважды в неделю посещают городской бассейн и многочисленные кружки: «Умелые ручки», «Веселый английский», спортивные и музыкальные. Когда тут скучать?

Многие ребята отдыхают здесь уже не первый год и следующим летом хотят снова сюда.

Ирина ГОРТЕНКО

ТВОРЧІ ТАЛАНТИ АТОМНИХ МІСТ

Урожайне літо «Натхнення»

Порадували своїми успіхами юні танцюристи Южноукраїнська зі зразкового ансамблю бального танцю «Натхнення», зібравши цілий букет призових місць на Всеукраїнських рейтингових змаганнях з танцювального спорту «Блакитний берег 2016», який проходив у м. Чорноморськ. Конкурс відрізнявся великою кількістю учасників з усієї України та висококваліфікованим складом журі. Вихованці «Натхнення» продемонстрували свою майстерність і зайняли гідне місце у списку переможців.

А їх дорослі товариші по паркету — сольні пари народного ансамблю бального танцю «Натхнення» — гідно виступили на Чемпіонаті України з бальних танців, який проходив у Києві.

Міжнародний фестиваль «Несебр — острів мистецтв» у Болгарії надовго запам'ятається учасникам колективу «Натхнення» своєю гостинністю, гарною органі-

зацією, цікавою програмою і, зрозуміло, теплим морем, а також визнанням журі та його високою оцінкою: і перша і друга вікова категорія.

УСПІХИ ВИХОВАНЦІВ СПОРТИВНО-ОЗДОРОВЧОГО КОМПЛЕКСУ ЗАПОРІЗЬКОЇ АЕС

У місті Дніпро проходив Чемпіонат України з веслування на байдарках і каное серед спортивних шкіл, у якому взяла участь вихованці дитячо-юнацької спортивної школи спортивно-оздоровчого комплексу (СОК) Запорожської АЕС.

Серед призерів змагань: Радалова Анастасія та Тимошенко Анастасія в байдарці-двійці. На дистанції 500 метрів дівчата посіли друге місце, на дистанції 1000 метрів — третє. Також успішно виступив Колот Олег в каное-одиночці. На дистанції 1000 метрів він посів третє місце.

Юні спортсмени, яких готували тренери Сніжко Сергій і Рожков Юрій, виконали нормативні кандидатів у майстри спорту.

Завдяки хорошій матеріально-технічній базі та відповідальному ставленню до підготов-

чого процесу тренерського складу, з 1995 року вихованці СОК ЗАЕС відділення «веслування на байдарках і каное» беруть участь, а також стають переможцями і призерами чемпіонатів і кубків України. А з 2000 року вихованці секції є кандидатами і членами збірної України серед юніорів та дорослих і беруть участь у чемпіонатах і кубках світу та Європи.

У м. Мінськ (Білорусь) проходив Чемпіонат світу з веслування на байдарках і каное серед молоді до 23 років та юніорів 1998–1999 року народження.

У складі збірної команди України в змаганнях взяв участь вихованець дитячо-юнацької спортивної школи СОК ЗАЕС Дмитро Кряж, який посів VI місце в каное-четвірці на дистанції 500 метрів.

У змаганнях взяло участь 68 країн.

Відсутність інформації про зроблену профспілковою організацією справу — це відсутність самої справи!

Засновник: Професійна спілка працівників атомної енергетики та промисловості України
Видавець: Редакція газети «Атомник України»

Адреса редакції: вул. Жиланська, 5-6, оф. 5, м. Київ, 01033
Газета «Атомник України»

Головний редактор
Микола ПЕТРИЧЕНКО
Телефон/факс: (044) 590-18-22
E-mail: atomnik@union.kiev.ua
http://www.atomprofspiika.info

Газета виходить щотижня

Індекс — 21766

За точність викладених фактів відповідальність несе автор

Редакція листується з читачами лише на сторінках газети

При передруку посилання на «Атомник України» обов'язкове

Свідоцтво про реєстрацію
КВ №4480 від 21.08.2000 року

Газета віддрукована
у ТОВ «МЕГА-ПОЛІГРАФ»:
04073, м. Київ,
вул. Марка Вовчка, 12/14.
Тираж 4400